

Ræða flutt 1954-1955, með Sjálfstæðismönnum á Keflavíkurflugvelli eða daginn eftir komu Adenauers til Íslands.

Bjarni Benediktsson – Stjórnsmál – Sjálfstæðismenn – Keflavíkurflugvöllur – Varnarbandalag – Adenauer – Kommúnistar

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Ræður og greinar 1940-1965
Askja 4-2, Örk 7

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Ráða m/sjálftóm á Keflav.flugv. annat kvort í sat. 1954
eta maí 1955. All. daginn eftir kom Adenauer hjógt.
Ekki bjógt.

Á hverjum einasta degi berast okkur svo margar fréttir víðs vegar að úr heiminum, að erfitt er að gera sér grein fyrir, hverjir af atburðunum, sem sagt er frá, hafi verulega þýðingu og hverjir falla í gleyskunnar dá. Ekki þarf þó mikla skarpskyggni til að sjá, að viðburðir síðustu viku, þegar Vestur-Þýzkaland sameinaðist hinum Vestur-Evrópuþjóðunum og Bandaríkjunum og Kanada í bandalagi til eflingar friðarins, er heimssögulegur atburður. Þessar þjóðir hafa öldum saman legið innbyrðis í ófriði og meðal annars átt í tveimur heimsstyrjöldum, sem langt voru komnar með að valda tortímingu sumra þeirra. Þau hafa lært af reynslunni að þekkja ógnir styrjaldanna og vita að nú á dögum skilja þær eftir enn magnaðri vandamál, en þær geta leyst. Þess vegna eru horfur á, að þeirra á milli sé úr sögunni, að fundin sé leið til að þessi ríki stór og smá, geti unnið saman og haldið sjálfstæði sínu, en þó skapað út á við svo öflugra einingu að engum þyki líklegt til árásar, eða undirokunar. Enda heyrum við, hvernig kommúnistar sem hvarvetna í heiminum hafa sama árásar undirröðurs- og illkvitniseðlið, sem hér á landi, ætla að ærast yfir þessari sameiningu hinna friðelskandi þjóða og reyna að sundra henni með því að hrópa hástöfum um, að aldrei hafi verið friðvænlegra í heiminum en nú og þess vegna sé ekki ástæða til aðgerða til þess að verjast ófriði.

Marga grunar, að þar kynni að vera leikinn sami leikurinn og þegar ræningjar varpa yfir sig klerklufli, til að komast nær vegfarendum og vekja ekki ótta þeirra fyrr en á þá er ráðist. En friðvænlegra en nú en oft áður, af hverju kemur þá það? Eingöngu af því, að lýðræðisþjóðirnar hafa eftt svo samtök sín, að meira jafnvægi er en áður í heiminum og möguleiki er skapaður til að stöðva yfirgangúpenslu kommúnismans.

Engum getur dulizt, að þetta eru heimsöguleg tíðindi.

En af hverju geri eg þau að umræðuefni hér í kvöld? Það er vegna þess, að þið, sem hér eruð saman komin, hafið með verki ykkar og daglegri vinnu undanfarið átt ykkar þátt í því, að byggja upp þessi friðarsamtök.

Oft hefur oltið á litlu, hvort þau kæmst á og hvort sú byrjun, sem hafin var, fengi að eflast. Ofbeldismennirnir hafa á þessum árum áreiðanlega iðulega hugleitt, hvort þeir ættu að hefja árás, áður en varnarveggurinn yrði of sterkur. Þátttaka Íslands í varnarbandalaginu og varnarráðstafanir hér á landi hafa tvímælalaust haft mjög mikla þýðingu til styrktar bandalaginu og þar með friðnum í heiminum undanfarin óvissuár. Heimsókn hins mikilhæfa kanslara Þýskalands, Adenauers, hingað til lands í gær, undirstrikar mjög greinilega þá meginþýðingu, sem Ísland hefur nú til viðhalds heimsfriðnum. Hversu lengi sú þýðing helst, er ekki unnt að segja nú.

Við getum aðeins séð það fyrir, að hið heimskulegasta af öllu heimskulegu mundi vera að byrja að rífa niður varnargarðinn einmitt nú, þegar hann er orðinn svo sterkur, að nær víst má telja, að flóðbylgja árása og yfiringangs fái ekki haggáð honum. Íslenzku almenningur og íslenzk stjórnvöld verða að vera á verði í þessum efnum og láta ekki hrekja sig af réttir leið til verndar hagsmunum Íslands og varðveizlu friðar í heiminum. Við skulum hafa í huga, að það er engin nýlunda, að þegar hættan er minni, þá hverfur varúðin hjá þeim vanhyggnu. Kötturinn þarf ekki annað, en að hlaupa í felur, til að mýsnar hlaupi úr holu sinni og haldi sér alla vegi færa. Ætla verður, að Íslendingar hafi meira en slíkan músarþroska.

En einmitt vegna þess, að nú stöndum við á tímamótum er nauðsynlegt að við rifjum upp fyrir okkur, hvað þegar hefur áunnizt til góðs fyrir land okkar, og til góðs fyrir heimsfriðinn með þeirri stefnu, sem Sjálfstæðismenn hafa ráðið í utanríkis- málum og þeim verkum, sem þið sjálf hafið unnið með höndum ykkar hér á undanfórnum árum. Sjálfstæðismenn og þá ekki sízt þið hafið orðið fyrir mörgum kröpur- yrðum af övitrum mönnum, vegna skilnings ykkar á gildi þátttöku Íslands í vörnum hinna frjálsu, vestrænu þjóða. Enginn sá, sem veit, að hann er að gera rétt má kippa sér upp við slíkt. En segja verður eins og er, að stundum hefur sá höggið, er hlífa skyldi í þessum efnum. **Má því til sönnunar**

minna á þann furðulega málatilbúnað, sem uppi var hafður á síðastliðnu sumri gegn Flugvallarblaðinu. Einstökum atriðum þess máls er ég ekki kunnugur, en hitt veit eg, að prentfrælsi gildir á landi hér, ekki síður á Keflavíkurflugvelli en annars staðar. Enda er það áreiðanlega ekki að ófyrirsynju, að ekki hefur heyrzt um þetta mál nú mánuðum saman.

Hins verðum við Sjálfstæðismenn að gæta að, að við megum aldrei hafa í frammi rangsleitni gagnvart andstæðingum okkar og við megum aldrei láta aukaatriði eða það, sem litlu máli skiptir skyggja á það, sem meira er um vert. Þess vegna megið þið ekki láta teigjast til ósanngjarnra árása gegn núverandi íslenskum ráðamönnum á Keflavíkurflugvelli, þó að þeir séu í andstæðum flokki við okkur og ósammála okkur um einstök atriði. Eðlilegt er, að hógværlega sé bent á það, sem miður má fara og vitanlega brennur sá eldurinn heitastur, er sjálfum brennur.

Málefnalegar ábendingar eru sjálfsagðar og skeleggur málflutningur til hags starfsmönnum hér er sjálfsagður. Og ekki skulum við taka ábyrgð á því, sem við erum ósammála í framkvæmdaratriðum.

En því megum við aldrei gleyma, að núverandi utanríkisráðherra er að meginstefnu sammála Sjálfstæðisflokknum, og byggir á því, sem við höfum gert. Við megum ekki láta illviljaða menn koma fram því áformi einu að egna til ills okkar á milli, þó að sitt sýnist hverjum um smáatriði,

meðan í heild er haldið svo fram stefnunni, sem við teljum rétt vera. Jafnframt þessu skulum við gæta þess, að láta hvergi ganga á okkar rétt, heldur fylgja hinu gamla kjörorði Sjálfstæðisflokksins. Gjör rétt, svo að eigi órétt.

Sumir tala um það, að varnarliðsvinnan sé átumein í íslenzku þjóðlífi og dragi fólki frá eðlilegum atvinnuvegum landsmanna. Þessu er því til að svara, að öll velmegun Íslendinga og ef til vill líf okkar allra veltur á því, að friður haldist í heiminum. Því vinnuafli, sem varið er til að tryggja það, er þess vegna sízt á glæ kastað. Þessu til viðbótar kemur að öruggt er, að síldveiðibresturinn og aðrir örðugleikar undanfarinna ára mundu hafa snúizt til landauðnar, að minnsta kosti víðs vegar, ef ekki hefði svo vel staðið á, að landvarnarvinnan var fyrir hendi. Þessi vinna hefur sannarlega bjargað okkur Íslendingum frá miklum fjárhagserfiðleikum og orðið grundvöllur að farsæld fjölda heimila. Hitt vitum við öll og vonum, að þessi vinna standi ekki nema tiltölulega stuttan tíma. Þess vegna er um að gera að búa svo í huginn nú, meðan á henni stendur, að atvinnuvegir landsmanna verði sem fjölbreyttastir og færir um að taka við öllum landsins börnum, þegar þar að kemur.

Af öllum flokkum hefur Sjálfstæðisflokkurinn beztan skilning á þessu. Hann hefur gleggsta

yfirsýn um, að til þess að íslensku þjóðinni vegni vel þarf öllum þegnum hennar að farnast vel. Illindi og áróður á milli stétta og byggðarlaga eru eitur fyrir framfarir og hagsæld íslensku þjóðarinnar. Þess vegna er um að gera fyrir sem allra flest af landsins börnum, að taka saman höndum, fósturjörðinni til heilla. Þetta hafa menn nú þegar gert innan Sjálfstæðisflokksins og því meiri líkur eru til, að okkar ætkæru þjóð farnist vel, sem fleiri sam- einast innan flokks okkar, til að vinna að velfarnaði Íslands og Íslendinga í bráð og lengd.